

HIJ WILDE GEEN BEKENDE VLAMING WORDEN

De vreselijke spierziekte A.L.S. bezorgde hem twee pijnlijke, laatste levensjaren. Zaterdag gaf Fons Bastijns de strijd op. Tot groot verdriet van zijn vrouw Rita en hun kinderen. Fons Bastijns werd amper 61 en is na Pierre Carteus en Johnny Thio het derde boegbeeld uit de gouden jaren '60 en '70 van de vorige eeuw dat Club Brugge ziet verdwijnen.

Veertien jaar en meer dan 500 wedstrijden speelde Bastijns voor blauw-zwart, maar verder ging zijn bekendheid niet. Dat lag aan zijn persoonlijkheid: een Bekende Vlaming worden was zijn ambitie niet. «Ik kan geen cinema spelen», zei hij ooit. Bastijns was zelden op een straffe uitspraak te betrappen en probeerde altijd de scherpe kantjes af te ronden. De legendarische trainer Ernst Happel, met wie Club Brugge z'n glorieperiode beleefde, had het soms graag anders gezien. De Oostenrijker zocht vaak in conflictsituaties met zijn spe-

lers de motivering om steeds meer succes te behalen en hoopte af en toe dat zijn kapitein hem daarin zou bijtreden. Maar Bastijns, die gruwde van gekrakeel, paste daarvoor.

Totaalvoetbal

Met Happel beleefde hij wel zijn beste jaren. Hij op rechts en zijn bloedvriend Jos Volders op links waren de gangmakers van het Brugse totaalvoetbal zoals dat toen genoemd werd en dat in vele opzichten vooruitliep op wat de topploegen van vandaag nastreven. Hij speelde slechts drie in-

terlands, maar dat had alles te maken met de toenmalige bondscoach Raymond Goethals die de voorkeur gaf aan eerst Georges Heylens, daarna Gille Van Binst en tenslotte Eric Gerets.

Misschien had de eenvoud die hem kenmerkte te maken met zijn afkomst: zoon van een landbouwersfamilie uit Meer, dichtbij de Nederlandse grens. Nuchtere, hardwerkende mensen. Maar de indruk mag niet ontstaan dat Bastijns een droge piet was. Hij amuseerde zich graag en goed, had een verrassend gevoel voor humor en was aangenaam gezelschap. Maar altijd in stijl en hij bepaalde zelf hoe ver hij ging. Dat was ook zo toen hij in 1981, als 34-jarige, voor de Franse trainer Gilbert Gress geen vaste keuze meer was. Hij speel-

de nog een jaartje bij de Franse tweedeklasser Duinkerke, werd manager bij KV Mechelen dat naar eerste klasse promoveerde maar eindigde zijn carrière nog als speler in vierde klasse bij Duffel, waar hij tot zijn veertigste actief bleef.

Stembanden

Twee jaar geleden stelde Bastijns zijn voorzitterschap van de blauw-zwarte Oude Gloriën ter beschikking, toen A.L.S. bij hem was vastgesteld. De ongeneeslijke ziekte had zich geconcentreerd op zijn stembanden en hij had het steeds moeilijker om te praten. Hij vocht als een leeuw, maar afgelopen zaterdag omstreeks elf uur 's morgens verloor hij dat gevecht. Fons Bastijns wordt zaterdag in Assebroek begraven. (RDM)

MICHEL D'HOOGHE EN RAOUL LAMBERT OVER DE AANVOERDER

«Gentleman als mens en voetballer»

Bastijns zoals hij zal voortleven: kapitein van blauw-zwart in de jaren '70.

Club Brugge treurt heel fel. Met het overlijden van Fons Bastijns verliest Vlaanderens populairste sportclub één van zijn vele boegbeelden. «Fons was een gentleman als mens én voetballer», zegt voorzitter Michel D'Hooghe, die als piepjonge clubarts Bastijns vanaf eind de jaren zestig geruime tijd van heel dicht meemaakte. «Hij was een voorbeeldaanvoerder», voegt Raoul 'Lotte' Lambert er met een krop in de keel aan toe.

JOHAN KOEKELBERGH

Michel D'Hooghe en Raoul Lambert kunnen samen geen kwaad woord kwijt over de mens en voetballer Fons Bastijns. 'Fonzie', zoals hij destijds door zijn ploegmaats werd genoemd, was bij iedereen geliefd.

«Op Fons Bastijns kon je nooit kwaad worden», vertelt Michel D'Hooghe. «Ik heb er ook nooit iemand een kwaad woord horen over vertellen. Toen Fons werd aangesteld om aanvoerder van Club Brugge te worden, gebeurde dat zonder enige voorafgaande discussie. Daar moest niet over gestemd worden. Het was Fons en niemand anders die het verdiende de band rond zijn arm te dragen. Bas-

tijns was de gentleman waar je als club zowel op als naast het veld met een bepaalde fierheid mee naar buiten kon komen. Fons had klasse. Eenvoudige en vooral gewaardeerde klasse. Het was een gentleman in de ware zin van het woord. Het is dan ook geen toeval dat Bastijns zo lang aanvoerder van blauw-zwart is geweest.»

«Weinig of geen tegenstrevers uit de periode waarin Fons zijn hoogconjunctuur als voetballer beleefde, kunnen over Bastijns iets negatief vertellen», vult Clubs voorzitter verder aan. «De schoffelende verdiger is hij nooit geweest. Forse tackles moest je van hem nooit verwachten. Dooeenvoudig omdat hij met zijn snelheid en inzicht zijn tegenstrevers aftroefde. Bastijns was een efficiënte maar ook een bescheiden speler. Als voetballer had hij grote intrinsieke kwaliteiten. 35 jaar geleden stond de rechtsachter van Club Brugge nooit ter discussie zoals dit momenteel al enige tijd het geval is. Fons was door iedereen graag gezien en voelde zich enkele jaren geleden bijzonder vereerd toen hij als voorzitter van de Oude Gloriën van Club Brugge werd aangesteld.»

Perfecte onderhandelaar

Raoul Lambert (64) zag Fons Bastijns als jonge snaak arriveren op De Klokke, het oude stadion van Club Brugge langs de Torhoutse Steenweg in Sint-Andries. Veertien jaar lang waren ze ploegmaats van elkaar.

«Fons kende geen vijanden», zegt 'Lotte' Lambert. «In de Happel-periode was dat ook onmogelijk. Met onze kleine kern van amper achttien spelers vormden we één grote familie. Bastijns was een voorbeeldaanvoerder. Voor iedereen sprong hij in de bres. In de bestuurskamer verdedigde hij zijn ploegmaats met hand en tand. Het was de perfecte onderhandelaar. Vooral onder het bewind van Ernst Happel brak hij door als de meest gewaardeerde rechtsachter van het land. Het overlijden van Fons op 61-jarige leeftijd bezorgt me koude rillingen. Na Pierre Carteus en Johnny Thio verlies ik al weer één van mijn beste (voetbal)vrienden», besluit een fel ontroerde Lambert.

STEEKKAART

- 28 januari 1947 in Meer
- +15 november 2008 in Brugge
- CLUBS: FC Meer (1956-1965), RC White (1965-1967, 20 matches, 6 goals), Club Brugge (1967-1981, 400 competitie matches/9 goals, 52 beker matches/1 goal, 50 Europese matches/1 goal), Duinkerken (1981-1982, 21 matches, 0 goals), FC Duffel (1983-1987)
- INTERLANDS/GOALS: 3/0
- PALMARES: 5 keer kampioen van België (1973, 1976, 1977, 1978 en 1980), 3 keer Beker van België (1968, 1970 en 1977), finalist Europese Beker voor Landskampioenen 1978, finalist Uefa Cup 1976

ULRICH LE FÈVRE

«Ik verlies een zeer goede vriend»

Ulrich le Fèvre hielp als gevreesde linkerflankaanvaller in de Happel-periode het goede weer maken bij Club Brugge. «We vormden zowel op als naast het veld een fantastische groep», zegt de Deen, die gisteren de topper in het Jan Breydelstadion bijwoonde. Een dag eerder had hij zijn andere ex-club Mönchengladbach aan het werk gezien tegen Bayern München. «Met het overlijden van Fons Bastijns verlies ik een zeer goede vriend. Toen ik na mijn loopbaan naar Denemarken terugkeerde, bleven we onafgebroken met mekaar in contact. Het afgelopen jaar reisde ik geregeld naar Brugge om de zieke Fons te bezoeken. Gewoon omdat hij het verdiende. Bij de aanvoerder en de mens Bastijns kon je altijd terecht. Zijn bereidwilligheid om iedereen te helpen, was onoemelijk groot. Als voetballer was Fons ook super, zowel in defensief als offensief opzicht. Hij was slechts drie keer Rode Duivel, maar dat was uitsluitend omdat Gerets in dezelfde periode zijn topmomenten beleefde.» (JKB)

RENÉ VERHEYEN

«Unieke loopbaan»

René Verheyen, jaren lang assistent-trainer bij Club Brugge, speelde met Fons Bastijns nooit samen in Jan Breydel. Hij werd in 2003 wel zijn rechterhand als secretaris van de Oude Gloriën waarvan Bastijns tot voor zijn ziekte voorzitter was. «Dankzij zijn beste vriend Jos Volders, die ook in Jabbeke woont, heb ik Fons en zijn echtgenote Rita écht goed leren kennen. Ik zal hem blijven herinneren als de goedlachse eerlijke man waarbij een flinke dosis droge humor nooit ver weg was. Deze zomer zijn we samen met Jos Volders samen op stap geweest naar de bootshow in Oostende. Hij besepte zijn ziekte tenvolle, maar Fons heeft zich steeds zeer moedig gedragen. Bastijns beleefde een unieke loopbaan bij Club Brugge. Hij maakte de gouden jaren van blauw-zwart mee.» (JKB)